

економічному розвитку сусідніх держав. Доречно відмітити, що соціально-економічний розвиток прикордонних територій у країнах-членах ЄС здійснюється через відлагоджений організаційно-економічний механізм стратегічного планування. Даний механізм, через властивий завданням інструментарій та збалансований моніторинговий контроль, із належною прозорістю і доступністю для широких верств споживачів, дозволяє спрямовувати всі спільні політики ЄС (конкурентна, торговельна, транспортна, аграрна тощо) на єдину мету: прискорення соціально-економічного розвитку прикордонних територій через активізацію потенціалу.

Суттєвою перепорою до підвищення інтеграційних процесів прикордонних територій Львівщини (Жовківський, Мостиський, Старосамбірський, Турківський, Яворівський райони) у програмах міжнародної технічної допомоги є співфінансування проектів із місцевих бюджетів (не менше 10%). Оскільки у Львівській області виконується 50 проектів щодо транскордонної взаємодії на суму в 70 млн євро (де половина суми це фінансові ресурси українських учасників) то: методологічно це можливо вирішувати лише в рамках програмно-цільового підходу. Означене забезпечуватиме ефективне використання фінансово-інвестиційних ресурсів, виходячи з особливостей і програмних цілей регіонального соціально-економічного розвитку.

Список використаних джерел:

1. Карпінський Б. А. Збалансованість фінансової системи: методологія, оцінка, порівняння : монографія / Б. А. Карпінський. – Львів : Логос, 2005. – 496 с.
2. Карпинский Б. А. Стратегиология развития экономической системы государства: основы, финансовые вызовы, диспропорции // Финансовое управление развитием экономических систем : монография / О. О. Ардасова, Д. А. Демин, Б. А. Карпинский и др. ; под общ. ред. С. С. Чернова. – Новосибирск : СИБПРИНТ, 2012. – С. 269-289.

Фомічова Наталя Вікторівна

Торговельно-економічний коледж

Київського національного торговельно-економічного університету

Лисенко Наталія Миколаївна

Торговельно-економічний коледж

Київського національного торговельно-економічного університету

КОМПЕТЕНТІСНИЙ ПІДХІД У ФАХОВІЙ ПІДГОТОВЦІ СТУДЕНТА ТОВАРОЗНАВЦЯ

Національна доктрина розвитку освіти в Україні ХХІ століття ставить за мету забезпечення підготовки спеціалістів високої освіченості й культури, кваліфікованих спеціалістів, здатних до професійного розвитку, здатних правильно побудувати професійну кар'єру, бути конкурентоспроможним на ринку праці. Аналіз багатьох освітніх систем свідчить, що одним зі шляхів оновлення змісту освіти й освітніх технологій, узгодження їх із сучасними потребами, інтеграції до світового освітнього простору, є орієнтація освітніх програм на компетентнісний підхід і створення ефективних механізмів його запровадження.

У зв'язку з цим зростають вимоги до вдосконалення професійної підготовки майбутніх фахівців у коледжі. Одним із напрямків професійної підготовки спеціалістів є впровадження та реалізація компетентнісного підходу в освіту, що дозволить швидко реагувати на потреби ринку праці, на його вимоги.

Компетентнісний підхід полягає у спрямуванні освітнього процесу на набуття студентами важливих компетенцій, тобто загальних здатностей особистості виконувати певний вид діяльності.

Компетентнісний підхід – це спрямованість освітнього процесу на формування й розвиток ключових (базових) і предметних (фахових) компетентностей особистості.

Компетенція в освітньому процесі – це інтегрований результат навчання (інтеграція теорії і практики, інтеграція методів навчання і педагогічних технологій, інтеграція навчальних дисциплін, інтеграція роботодавця та закладу освіти та ін.).

Роботодавцям потрібна не кваліфікація, а компетентність як поєднання навичок кожного індивідууму, в якому поєднанні кваліфікація, здатність працювати в групі, ініціативність, уміння приймати рішення і нести відповідальність за них. Тому існує нагальна потреба ширшого використання досвіду застосування компетентнісного підходу у системі підготовки фахівців сфери торгівлі.

Кваліфікацію студент отримує, навчаючись у вищому закладі освіти. Тому важливим є питання ваги вищої освіти. Звісно, самооцінка і оцінка зі сторони рівня сформованих у студента компетентностей досить часто не збігаються. Причиною відмінностей у поглядах на дефіцит навичок може бути не завжди адекватна оцінка випускником, яких саме компетентностей і на якому рівні від них очікує роботодавець – а це, в свою чергу, може перешкоджати саморозвитку та вдосконаленню необхідних якостей.

З метою підготовки компетентного випускника доцільно залучати стейкхолдерів-партнерів освітніх програм до спільної розробки всіх складових комплексу науково-методичного забезпечення дисциплін професійного циклу. Враховуючи професійні компетентності та сучасні вимоги до фахівців сфери торгівлі при працевлаштуванні, змінювати завдання з виробничої практики, які спрямовані на оволодіння компетентностями товарознавця.

Під час занять викладачами професійних дисциплін організована активна діяльність студентів по формуванню дослідницьких компетентностей майбутніх фахівців. Науково-дослідна робота полягає в пошуковій діяльності, що виражається насамперед у самостійному творчому дослідженні. Формування наукового світогляду здійснюється шляхом залучення студентів коледжу до участі у предметних олімпіадах та науково-практичних конференціях.

Найкращим свідченням ефективності роботи закладу освіти є практична цінність і відповідність освітніх послуг потребам ринку праці.

Висока конкуренція змушує студентів бути більш активними, займатися самоосвітою, і в результаті робить їх більш підготовленими до роботи у сфері торгівлі.

Висновки. Професійна компетентність майбутнього фахівця передбачає розв'язання різного роду проблем, задач на основі наявного досвіду, знань і цінностей, а професійні компетентності передбачають здатність людини успішно діяти в процесі своєї професійної діяльності, що робить можливим бути професійно успішним будь-якого випускника закладу освіти. Впевнені, що лише спільними зусиллями закладу освіти та стейкхолдерів-партнерів можна мотивувати студентів на здобуття нових знань і вмінь, яких потребує сучасний ринок праці, посилити їх інтерес до майбутньої професії через проходження стажування (практики), скоригувати освітній процес відповідно до потреб та сучасних вимог роботодавців.

Романюк Анастасія Сергіївна

Чернівецький національний університет імені Ю.Федьковича

Науковий керівник: Вербівська Людмила Василівна, кандидат економічних наук, доцент

Чернівецький національний університет імені Ю.Федьковича

КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ ПІДПРИЄМСТВА ТА ЇЇ МІСЦЕ В СТРАТЕГІЧНОМУ УПРАВЛІННІ СУЧАСНОГО ПІДПРИЄМСТВА

Конкурентоспроможність підприємства визначає позицію підприємства в конкурентній боротьбі, його положення на ринку та забезпечується досягненням і розвитком конкурентних переваг, які формуються в процесі діяльності підприємства. Водночас, конкурентоспроможність є одним із вагомих показників оцінки стану підприємства як суб'єкта господарської діяльності, що визначає перспективи його подальшого розвитку, можливість досягнення стратегічних цілей та завдань. Конкурентоспроможність посідає важливе значення в стратегічному управлінні сучасного підприємства, адже є гарантією існування фірми на ринку в довгостроковій перспективі.